

ကလေးတို့အတွက်
ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍
ပဉ္စာဗျူဟာဝင်္ဂ

နန္ဒာမိုးကြယ်

(ပြုစုသည်)

DESIGN:
THANT ZAW THIT
2014

အခန်း(၁) ဘုရားဖြစ်ရန် ဆုထူးပန်

လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ အပေါ် မဟာကရုဏာတရား ကြီးမားတော်မူလှတဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ ဘုရားမဖြစ်မီ ဘဝ၊ ဘဝများစွာကတည်းက ဘုရားဆုကို ပန်ခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားရှင်အဖြစ် ရောက်ရှိဖို့ ရာ ဖြည့်ဆည်းတော်မူခဲ့ရတဲ့ နှစ်ကာလတွေဆိုတာ နည်းမှ မနည်းပါပဲ ကလား။ လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်းတဲ့ ။

အတိတ်ဘဝတစ်ခုကို ပြန်ကြည့်ကြပါစို့ရဲ့ ။

"အမရဝတီ"လို့ အမည်တွင် တဲ့ မြို့ကလေးတစ်မြို့မှာ ဗြဟ္မဏလူမျိုး သူဌေးကြီးတစ်ဦး ရှိပါတယ်။ သူဌေးကြီးမှာ သားယောက်ျားကလေး တစ်ပါး ရှိပါတယ်။ နာမည်က "သုမေဓာ"တဲ့ ။ ရုပ်အဆင်းအင်္ဂါ ချောမောလှပပြီး ဥစ္စာပစ္စည်းတွေဟာ အင်မတန်မှ ပေါကြွယ်ဝလေတော့ ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင်လို့ ဆိုရမှာ ပါ။ အဲသည် ထဲမှာ မှ ဘဝအဆက်ဆက် ပါရမီဖြည့်ဘက် သုမိတ္တာနဲ့ ဆုံဆည်းခဲ့ရပါတယ်။

သုမေဓာ အရွယ်ရောက်တော့ မိဘနှစ်ပါးစလုံးဟာ
ကွယ်လွန်ခဲ့ကြပါပြီ။

သုမေဓာအဖို့ သေခြင်းတရားအပေါ် ဆင်ခြင် စဉ်းစားပြီးတဲ့ နောက်မှာ တော့ ပိုင်ဆိုင်သမျှ ဥစ္စာပစ္စည်းအားလုံးကို စွန့်ကြဲလှူဒါန်းပြီး ရသေ့

ဝတ်နဲ့ တောထွက်ဖို့ ရာ စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် လည်း ဟိမဝန္တာအရပ်ကို ထွက်ခွာသွားပြီး ဓမ္မိကအမည်ရှိ တောင်တစ်လုံးမှာ ကျောင်းသင်္ခမ်း ဆောက်လုပ်ပြီး သီတင်းသုံးပါတယ် ။ အဲသည် ကာလဆိုတာ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူတဲ့ ကာ လပေါ့။

တစ်နေ့မှာ တော့ သုမေဓာရှင်ရသေ့ဟာ ကောင်းကင်ကနေ ဈာန်နဲ့ လှမ်းကြွပြီး အမရဝတီမြို့ကို ဆွမ်းခံထွက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲသည် အချိန်မှာ မြို့သူမြို့သားအပေါင်းဟာ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်တဲ့ မျက်နှာတွေနဲ့ ရုံးစု၊ ရုံးစု ဖြစ်နေကြတယ်။ အကျိုးအကြောင်း သိချင်လို့ မေးကြည့်တော့ ...

"ရှင်ရသေ့၊ သည် ကနေဟာ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားရှင် ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူလာမယ့်နေ့ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ခရီးလမ်းပန်း ညီညွတ်ရလေအောင် ပြင်ဆင်ဖို့ ရာအတွက် စုရုံးနေကြတာပါ"

လို့ တင်လျှောက်ကြတယ်။

"ဒကာတို့ ၊ သည် လိုဆိုရင် ငါ့ကိုလည်း လမ်းပြင်ဆင်ဖို့ ခွင့်ပေးကြပါ"

သုမေဓာရှင်ရသေ့က အဲသည် လို ခွင့်တောင်းလိုက်တော့ အမရဝတီမြို့သူမြို့သား အပေါင်းလည်း သုမေဓာရှင်ရသေ့ဟာ အဘိညာဉ် တန်ခိုးနဲ့ ပြည့်စုံတာကို သိကြတဲ့ အတွက် ပြုပြင်ရန် ခက်ခဲပြီး ရွံ့ဗွက်နွံတွေ အင်မတန်ထူပြောတဲ့ လမ်းအပိုင်းကို ပြုပြင်ဖို့ ရာ ခွင့်ပေးလိုက်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ သုမေဓာရှင်ရသေ့ဟာ သူ့ရဲ့ တန်ခိုးတော်ကို အသုံးမချခဲ့ပါဘူး။ သူ့ခွန် သူ့အားနဲ့ စိုက်ထုတ်ပြီး ဗွက်ထနေတဲ့ လမ်းကို ပြုပြင်မြေဖို့ ပါတယ်။ သူ့အပါးမှာ လည်း ပါရမီဖြည့်ဖက် သုမိတ္တာလေးဟာ ဘုရားရှင် ကြွလာတော်မူရင် ဆက်ကပ်ဖို့ ရာ ကြာငါးခိုင်ကို ကိုင်လို့ ပေါ့

သည် လိုနဲ့ လမ်းဖို့ နေတာ မပြီးပြတ်သေးခင်မှာ ပဲ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ နောက်ပါ သံဃာလေးသိန်းကို ဦးဆောင်လို့ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူလာခဲ့ပါပြီ။ မြေဖို့ ရာမှာ လည်း သုံးတောင်လောက် ကျန်နေသေးတော့ သုမေဓာရှင်ရသေ့ဟာ ချက်ချင်းဆိုသလိုပဲ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ တံတားသဖွယ် အလျားလိုက် ခင်းပေးလိုက်ပါတော့တယ်။ ပြီးတော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းကနေ ကြွလာတဲ့ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်ကြည်ညိုရင်း ...

"ငါလည်း ပဲ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားရှင်လို ဘုရားအဖြစ်ကို ရောက်ပြီးကာမှ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရရင် ကောင်းလိမ့်မယ်"

လို့ ကြံစည်တွေးတောရင်း ဘုရားဆုကို ပန်နေမိပါတော့တယ်။

သည် အချိန်မှာ ပဲ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ တရွေ့ရွေ့ လှမ်းကြွလာနေရင်းကပဲ ခန္ဓာကိုယ်ကို အလျားလိုက် တံတားထိုးထားတဲ့ သုမေဓာအပါးကို ရောက်ရှိတော် မူလာခဲ့ပါပြီ။ ဘုရားရှင်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ လည်း သုမေဓာရှင်ရသေ့ဟာ ဘုရားဖြစ်ဖို့ ရာအတွက် အသက်ကို ပဓာနမထားဘဲ မိမိကိုယ်မိမိ တံတားထိုးပေးနေပါလားဆိုတာ သိမြင်တော်မူခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ပဲ သုမေဓာရှင်ရသေ့ရဲ့ ရှေ့မှောက်မှာ တင် -

"ချစ်သား၊ သင်ဟာ ဤကမ္ဘာကနေ လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီတော်တွေ ဖြည့်ကျင့်ပြီးတဲ့ အခါမှာ ဂေါတမအမည်ရှိတဲ့ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်တော် ဖြစ်တော်မူလိမ့်မယ်"

လို့ ဗျာဒိတ်စကား မြွက်ကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ သည် အချိန်မှာ ပဲ စကြဝဠာ တိုက်တစ်သောင်းမှာ ရှိကြတဲ့ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းဟာ အလောင်းတော် ရှင်ရသေ့ကို ကောင်းချီးပေးကြပါတော့တယ်။

(၂)

ဘုရားအလောင်း၏ မိဘနှစ်ပါး

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၂၆၀၀)ကျော်လောက်တုန်းကပေါ့။

"ကပိလဝတ်"ဆိုတဲ့ တိုင်းပြည်ကြီးမှာ သာကီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်တဲ့ "သုဒ္ဓေါဒန"ဘုရင် မင်းပြုစိုးစံတော်မူပါတယ်။ မင်းကြီးဟာ ဂေါတမအနွယ် ဝင်ဖြစ်တာမို့ "သုဒ္ဓေါဒနဂေါတမ"ရယ်လို့ လည်း အမည်တွင် ပါသေးတယ်။ မင်းကြီးမှာ မိဖုရားနှစ်ပါးရှိပါတယ်။ မိဖုရားခေါင်ကြီးဟာ "သီရိမဟာ မာယာဒေဝီ"ဖြစ်ပြီး မြောက်နန်းမိဖုရားကတော့ "မဟာ ပဇာပတိ ဂေါတမီ" ဖြစ်ပါတယ်။ အဲသည် မိဖုရားနှစ်ပါးဟာ ညီအစ်မအရင်းအချာ တော်စပ်ကြပါတယ်။

သီရိမဟာ မာယာဒေဝီ မိဖုရားခေါင်ကြီးရဲ့ အသက် (၅၅)နှစ် လေးလခန့်အရောက်မှာ တော့ ကပိလဝတ် နေပြည်တော်မှာ နက္ခတ်သဘင်တစ်ခုကို ခြံမဲ့ခြံမဲ့သဲမျှ ဆင်ယင်ကျင်းပပါသတဲ့ ။ သီရိမဟာ မာယာဒေဝီဟာ ဝါဆိုလဆန်း (၉)ရက်၊ သောကြာနေ့ကစလို့ ဝါဆိုလဆန်း (၁၄)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့အထိ ခြောက်ရက်တိုင်တိုင် အရက်သေစာ သောက်စားမှုမှ ကင်းလွတ်တဲ့ ပန်းနံ့သာ အခိုးအထုံ ပန်ဆင်လိမ်းကျံခြင်းနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ အဲသည် နက္ခတ်သဘင်ကို ပျော်ရွှင်စွာ ခံစားတော်မူပါတယ်။

သည် လိုနဲ့ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ ရောက်တဲ့ အခါမှာ တော့ နံနက်စော

စော ကတည်းကပဲ နံ့သာရေမိုးချိုးပြီး အသပြာဥစ္စာတွေကို စွန့်ကြဲလို့ ကြီးမြတ်တဲ့ အလှူကို ပေးတော်မူပါတယ်။ ပြည့်စုံတဲ့ အဆင်တန်ဆာ တွေကို ဆင်မြန်းတော်မူပါတယ်။ ကောင်းမွန်တဲ့ နံနက်ပွဲတော်စာကို သုံးဆောင်ပါတယ်။ အဲသည် နောက်မှာ တော့ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိတဲ့ ဥပုသ်သီ လကို ခံယူဆောက်တည်ရင်း ကျက်သရေခန်းထဲမှာ ကျက်သရေရှိတဲ့ နေရာပေါ် ထိုင်တော်မူရင်းကနေ အဲသည် လပြည့်နေ့ ညဉ့်ရဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ တော့ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပါသတဲ့ ။

(၃)

ထူးဆန်းလှသော အိပ်မက်များ

မိဖုရားခေါင်ကြီး သီရိမဟာ မာယာဒေဝီဟာ ဥပုသ်ကျင့်သုံးရင်းက နေ အိပ်ပျော်လို့ အသွားမှာ တော့ ဘုရားအလောင်းတော် ပဋိသန္ဓေတည်နေလာမယ့်အကြောင်း ရှေ့ပြေးနိမိတ်တွေကို မြင်မက်ပါတော့တယ်။

အဲသည် ထူးဆန်းတဲ့ အိပ်မက်တွေကတော့ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့ ဟာ သလွန်တော်နေရာနဲ့ တကွ သီရိမဟာ မာယာဒေဝီကို ပင့်ချီလို့ ဟိမဝန္တာရှိ အနောက်တံတိုင်းကို ဆောင်ကြဉ်းပြီး အင်ကြင်းပင်အောက် ကျောက်ဖျာပေါ် ချထားလိုက်ကြပါတယ်။ အဲသည် အခါမယ် နတ်သမီးလေးပါး ရောက် လာပြီး အညစ်အကြေးတွေ ပယ်ဖျောက်ဖို့ ရာအတွက် ရေမိုးသန့်စင်ပေးကြပါတယ်။ နတ်ဝတ်တန်ဆာတွေကို ဆင်မြန်းပေးကြပါတယ်။ ပြီးတော့ အနောက်တံတိုင်းနဲ့ မနီးမဝေးမှာ ရှိတဲ့ ငွေတောင်ကြီးအတွင်းက ရွှေဗိမာန်ခန်းမှာ အရှေ့ဘက် အရပ်ကို ခေါင်းပြုလို့ အိပ်စက်စေပါတယ်။

အဲသည် အချိန်မှာ ပဲ မြောက်အရပ်ကနေပြီး ဆွတ်ဆွတ်ဖြူတဲ့ ဆင်ဖြူတော်တစ်စီးပေါ် လာပြီး သီရိမဟာ မာယာဒေဝီ မိဖုရားကြီးကို လက်ယာရစ် လှည့်ပါတယ်။ ပြီးတာနဲ့ မိဖုရားကြီးရဲ့ လက်ယာနံပါးကို ဖောက်လို့ ဝမ်းဗိုက်တော်အတွင်း ဝင်လာတဲ့ အကြောင်း ထူးထူးဆန်းဆန်း

နံး မြင်မက်တော်မူပါတယ်။

အဲသည် လို မြင်မက်တဲ့ အတိုင်းပဲ အဲသည် အချိန်မှာ မိဖုရားကြီးရဲ့ ဝမ်းထဲ ဘုရားလောင်းပဋိသန္ဓေတည်ပါတော့တယ်။ သည် အချိန်မှာ ပဲ မြေငလျင်ဟာ ပြင်းထန်စွာ တုန်လှုပ်လို့ ထူးခြားတဲ့ နိမိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြီး (၃၂)မျိုးတို့ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်လာပြန်ပါတော့တယ်။ အဲသည် ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြီး (၃၂)မျိုးကတော့ ...

၁။ မြေ၊ ရေအပေါင်း တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်တို့ ဟာ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ဆတ်ဆတ်ခါမျှ တုန်လှုပ်ကုန်ကြပါသတဲ့ ။

၂။ ပူတာတွေ၊ အေးတာတွေ စတဲ့ ဥတုနှစ်ပါးစလုံးဟာ ကင်းငြိမ်းမျှ တသွားပါသတဲ့ ။

၃။ လောကဓာတ်အားလုံးဟာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားကြပြီး အနှောင့်အယှက်မှန်သမျှ ကင်းပသွားကြပါသတဲ့ ။

၄။ လေပြင်းမုန်တိုင်းတို့ တိုက်ခတ်ခြင်းမရှိဘဲ လေပြည်လေညင်းလေးတွေသာ တိုက်ခတ်ပါတော့သတဲ့ ။

၅။ ဂင်္ဂါ၊ ယမုံနာ စတဲ့ မြစ်အပေါင်းတို့ ဟာ ရေစီးခြင်းမရှိဘဲ ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွားကြပါသတဲ့ ။

၆။ မြေပြင်တစ်ဝှမ်းမှာ ရှိကြတဲ့ ပန်း၊ သစ်ပင်အပေါင်းတို့ ဆိုတာ နှာမောင်းတွေ ဆင့်ကာဆင့်ကာနဲ့ ပွင့်ကြ၊ သီးကုန်ကြပါသတဲ့ ။

၇။ ကောင်းကင်ထက် မြူးကွန့် တည်ရှိနေကြတဲ့ အာကာသဋ္ဌရတနာတွေဆိုတာ ပြိုးပြိုးပြက်ပြက် အရောင်တွေ ထွက်လာကြပါသတဲ့ ။

၈။ လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်မှာ ရှိကြတဲ့ စည်စောင်း၊ အဲငြင်း၊ ပတ်သာ စတဲ့ တူရိယာတွေဟာ မည်သူမှ မတီးခတ်၊ မတီးမှုတ်ရပါဘဲ သာယာငြိမ့်

ညောင်းစွာ မြည်ကြပါသတဲ့ ။

၉။ နတ်ပြည်မှာ ရှိတဲ့ ပန်းနံ့သာတွေဟာ တဖွဲဖွဲ ရွာသွန်းနေကြပါသတဲ့ ။

၁၀။ စကြဝဠာ ကောင်းကင်၊ မြေပြင်တစ်ဝှမ်းမှာ လည်း တော်လဲသံတွေ ပဲ့တင်ရိုက်ဟီးကုန်ကြပါသတဲ့ ။

၁၁။ ရှစ်ထပ်ရှိတဲ့ ငရဲဘုံမှာ လည်း ငရဲမီးရဲ့ အဟု နံ့ပြင်းစွာ ပူပင်မှုဟာလည်း ငြိမ်းလို့ သွားပါသတဲ့ ။

၁၂။ ဆီးနှင်း၊ မြူတိမ်၊ သူရိန်၊ မီးခိုးတို့ ကင်းစင်ပပြီး နေမင်းရဲ့ အလင်းရောင်ခြည်ဟာ ထွန်းလင်း တောက်ပနေပါသတဲ့ ။

၁၃။ ကြယ်အပေါင်းတွေ ဝန်းရံခနေတဲ့ နက္ခတ်တာရာတွေဆိုတာ နေ့ဘက်အခါကြီးမှာ တောင် ညဘက်မှာ လိုပဲ ထွန်းလင်းတောက်ပနေပါသတဲ့ ။

၁၄။ အညစ်အကြေးတို့ တင်ကျန်နေတဲ့ မြေပြင်ကို ဆေးကြောသန့်စင်ပစ်တဲ့ အလား မိုးမရွာပါဘဲနဲ့ ရေအလျဉ်တို့ တဖြိုင်ဖြိုင် စီးဆင်းနေပါသတဲ့ ။

၁၅။ ကြယ်တာရာ အပေါင်းတို့ သာမက သောကြာ၊ ဗုဒ္ဓဟူးစတဲ့ ဂြိုဟ်ကြယ်ဘုံဆောင်တွေမှာ လည်း အရောင်တွေ ထွန်းလင်းတောက်ပနေပါသတဲ့ ။

၁၆။ သတ္တဗီသနက္ခတ်တို့ ကိုလည်း ပြတ်သား ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်ရပါသတဲ့ ။

၁၇။ ငွေစန္ဒာ လမင်းကြီးဟာလည်း ဝိသာခါနက္ခတ်နဲ့ ယှဉ်ပြီး ထွန်းလင်းပါသတဲ့ ။

၁၈။ တွင်း၊ ဂူ၊ လိုဏ်ခေါင်း၊ မြေအောင်း သတ္တဝါတွေလည်း ထွက်လာကုန်ကြပါသတဲ့ ။

၁၉။ လူခပ်သိမ်းအပေါင်းတို့ ဆိုရင်လည်း ရောင့်ရဲလွယ်ကုန်ကြပါသတဲ့ ။

၂၀။ ဇုဇပါးသော ဝေဒနာအပေါင်း ခံစားနေကြရသူတွေဆိုရင်လည်း ကျန်းမာရေး ကောင်းလာကြပါသတဲ့ ။

၂၁။ ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေသူ မှန်သမျှလည်း ဝမ်းမီးတွေ ငြိမ်းကုန်ကြပါသတဲ့ ။

၂၂။ ပြိတ္တာအပေါင်းတို့ ဆိုရင်လည်း အစားအသောက်တွေ ပြည့်စုံလာကြပါသတဲ့ ။

၂၃။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာန်မာန ခက်ထန်သူ အရေအတွက်လည်း နည်းပါးလာကြပါသတဲ့ ။

၂၄။ အပါယ်လေးရွာမှာ နှစ်ဆယ့်ငါးဖြာသော ဘေးအပေါင်းတို့ က နေ ကင်းလာကြပါသတဲ့ ။

၂၅။ ရေမှုန့်၊ မြူညက်တို့ ဆိုရင်လည်း တက်ခြင်း၊ လွင့်ခြင်း မရှိဘဲ စင်ကြယ်လာကြပါသတဲ့ ။

၂၆။ မကောင်းတဲ့ အနံ့အသက်တွေ ဆိုရင်လည်း ကင်းစင်လွင့်ပျောက်ကုန်ကြပါသတဲ့ ။

၂၇။ နတ်တို့ ရဲ့ ရနံ့တွေသာ တလှိုင်လှိုင် ပျံသင်းနေပါသတဲ့ ။

၂၈။ အရူပလေးဘုံကိုထားလို့ ခြောက်တန်နတ်ရွာ(နတ်ဘုံ ဖိထပ်)၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံ (၁၆)ထပ်တို့ ကို အကုန်အစင် တွေ့မြင်ရပါသတဲ့ ။

၂၉။ ငရဲကြီး ၈ ထပ်မှာ ခံစားနေကြရသူ အပေါင်းကို အကုန်အစင်
တွေ့မြင်ကြရပါသတဲ့ ။

၃၀။ တိုက်၊ နံရံ၊ တံခါး၊ တောင်ဖျား၊ တိမ်တိုက်တို့ ဆိုရင်လည်း ကွယ်
ဝှက်ခြင်းမရှိ၊ ဟင်းလင်းပြင်အတိုင်း ဖြစ်ကုန်ကြပါသတဲ့ ။

၃၁။ သတ္တဝါတွေ ဆိုရင်လည်း ခန္ဓာပျက်ကြွေ သေလွန်ခြင်းတွေ
မရှိကြတော့ဘူးတဲ့ ။

၃၂။ သတ္တဝါတွေဟာ သန္ဓေယူခြင်း၊ ဖွားမြင်ခြင်းဆိုတာလည်း
မရှိကြပါဘူးတဲ့ ။

မယ်တော် မဟာမာယာဒေဝီဟာ သလွန်တော်ပေါ်မှာ အိပ်စက်တော်
မူရင်း အဆိုပါ ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့ အိပ်မက်တွေကို မြင်မက်တော်မူခဲ့
ပါတယ်။

(၄)

အလောင်းတော်ကို ဖွားမြင်ပြီ

မယ်တော် မဟာမာယာဒေဝီဟာ ဘုရားအလောင်းတော်ကို ပဋိသန္ဓေယူတဲ့ အချိန်ကစလို့ (၁၀)လပြည့်မြောက်တဲ့ အခါမှာ မီးရှူးသန့်စင်ဖွားမြင်တော်မူပါတယ်။ (ဘုရားအလောင်းတော် မှန်သမျှဟာ ဝါဆိုလပြည့်နေ့မှာ ပဋိသန္ဓေယူပြီး ၁၀လပြည့်မြောက်တဲ့ အခါ မီးရှူးသန့်စင်ဖွားမြင်ရစမြဲပါ။ ဖွားမြင်တဲ့ နေ့ဆိုတာလည်း ကဆုန်လပြည့်နေ့မှာပဲ ဖွားမြင်လေ့ ရှိကြပါသတဲ့ ။)

မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်ကို ဖွားမြင်တော်မူခါနီးမှာ မယ်တော် မဟာမာယာဒေဝီဟာ ဇာတိမြေဖြစ်တဲ့ ဒေဝဒဟပြည်တော်ကို ပြန်ဖို့ လုပ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒေဝဒဟပြည်ကို မရောက်ခဲ့ပါဘူး။ ကပိလဝတ်ပြည်နဲ့ ဒေဝဒဟပြည်ကြား လုမ္ဗိနီသာမော အင်ကြင်းတောဥယျာဉ်မှာ ကမ္မဇလေ လှုပ်ရှားလာတဲ့ အတွက် ခေတ္တနားနေရပါတယ်။

အဲသည် လို နားနေရင်းက အင်ကြင်းခက်ကို ညှာလက်တော်နဲ့ ကိုင်စွဲနေတုန်းမှာပဲ မြေငလျင်တွေ လှုပ်ခတ်လာခဲ့ပါတယ်။ အလင်းရောင်တွေ ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် လင်းလက် လာပြီး နေ့ခင်းကြီးအချိန်မှာ တောင်နေလ နက္ခတ်တာရာတွေ ပေါ်ထွက်လာကြတယ်။ သည် လို နိမိတ်ကြီးတွေ ဖြစ်ပေါ်နေတုန်းမှာပဲ မယ်တော် မဟာမာယာဒေဝီကို ဝန်းရံလို့

အခြွေအရံတွေက ကန့်လန့်ကာတွေ ဝိုင်းပတ် ကာရံပေးလိုက်ကြပါတယ်။ မယ်တော် မဟာမာယာဒေဝီလည်း တင့်တယ်တဲ့ အသရေတော်နဲ့ မတ်တတ်ရပ်လျက်ကပဲ အင်ကြင်းခက်ကို ကိုင်ရင်း ဘုရားအလောင်းတောင်ကို မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်တော် မူခဲ့ပါသတဲ့ ။

သည် အခါမှာ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ က ဘုရားအလောင်းတော်ကို ထီးဖြူဆောင်းလို့ ပူဇော်ကြပါတယ်။ ဘုရားအလောင်းတော်ဟာ မယ်တော်ရဲ့ ဝမ်းကြာတိုက်က ကျွတ်လျှင် ကျွတ်ချင်းမှာ ပဲ မတ်တတ်ရပ်ပြီး အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်ဆိုတဲ့ အရပ်လေးမျက်နှာကို ကြည့်ရှုတော်မူပါတယ်။

ပြီးတော့ မြောက်အရပ်ကို မျက်နှာလှည့်လည်တော်မူပြီး ခြေလှမ်းခုနစ်လှမ်း လှမ်းကြွေတော်မူပြီး နောက် ရပ်တန့်လိုက်ရင်း -

"ငါဟာ လူသုံးပါးထက် အမြတ်ဆုံးဖြစ်တယ်"

"ငါဟာ လူသုံးပါးထက် ကြီးကဲသူဖြစ်တယ်"

"ငါဟာ လူသုံးပါးထက် ချီးမွမ်းအပ်သောသူ ဖြစ်တယ်"

ရယ်လို့ ကြုံးဝါးတော်မူရုံမက -

"ယခု ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းဆိုတာ ငါ့အဖို့ ရာ နောက်ဆုံး ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း ဖြစ်တယ်"

"ယခုအခါ ငါ့အဖို့ ဘဝသစ် တစ်ဖန်ဖြစ်ရဖို့ အကြောင်းမရှိတော့ပြီ"

ရယ်လို့ ရဲရဲတောက်စကားကို မိန့်ဆိုတော်မူခဲ့ပါတယ်။ အဲသည် အခါမှာ တော့ စကြဝဠာတိုက်တစ်သောင်းမှာ ရှိကြတဲ့ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းဟာ တစ်ခဲနက် ကောင်းချီးပေးတော်မူကြပါသတဲ့ ။

ဘုရားအလောင်းတော် မွေးဖွားတဲ့ အချိန်မှာ ပဲ ဘုရားအလောင်းရဲ့

မိဖုရားဖြစ်လာမယ့် ယသော်ဓရာ မင်းသမီး၊ ညီတော် အာနန္ဒာမင်းသား၊
ကာဠုဒါယီအမတ်၊ တောထွက်တဲ့ အခါ ပါလာမယ့် ဆန္ဒအမတ်၊ ကဏ္ဍ
ကမြင်းတို့ ဖွားမြင်တော်မူရုံမက "သင်္ခါ၊ ဧလ၊ ဥပ္ပလ၊ ပုဏ္ဏရိက"ဆိုတဲ့
ရွှေအိုးကြီး လေးလုံးအပြင် ဗောဓိပင် (မဇ္ဈိမဒေသ၊ ဥရုဝေလတော၊
အောင်မြေအရပ်)လည်း ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါတယ်။ ဒါတွေဟာ ဘုရားအ
လောင်းတော်နဲ့ တစ်ချိန်တည်း ဖွားမြင်ကြတဲ့ ဖွားဖက်တော်တွေ ဖြစ်ကြ
ပါသတဲ့ ။

ဘုရားအလောင်းတော်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဖွားဖက်တော် ခုနစ်ရပ်ကို အ
ကျဉ်းချုပ် မှတ်သားလိုရင်တော့ -

"ကာဠု ယသော်၊ ညီတော်၊ ဆန္ဒ

ကဏ္ဍက

သောဏ၊ ဗုဒ္ဓဟေ။

ဖွားဖက်တော်မြတ်၊ ခုနစ်ရပ်

မှတ်ကြ မျိုးလေးထွေ"

ရယ်လို့ မှတ်သားနိုင်ကြပါတယ်။
